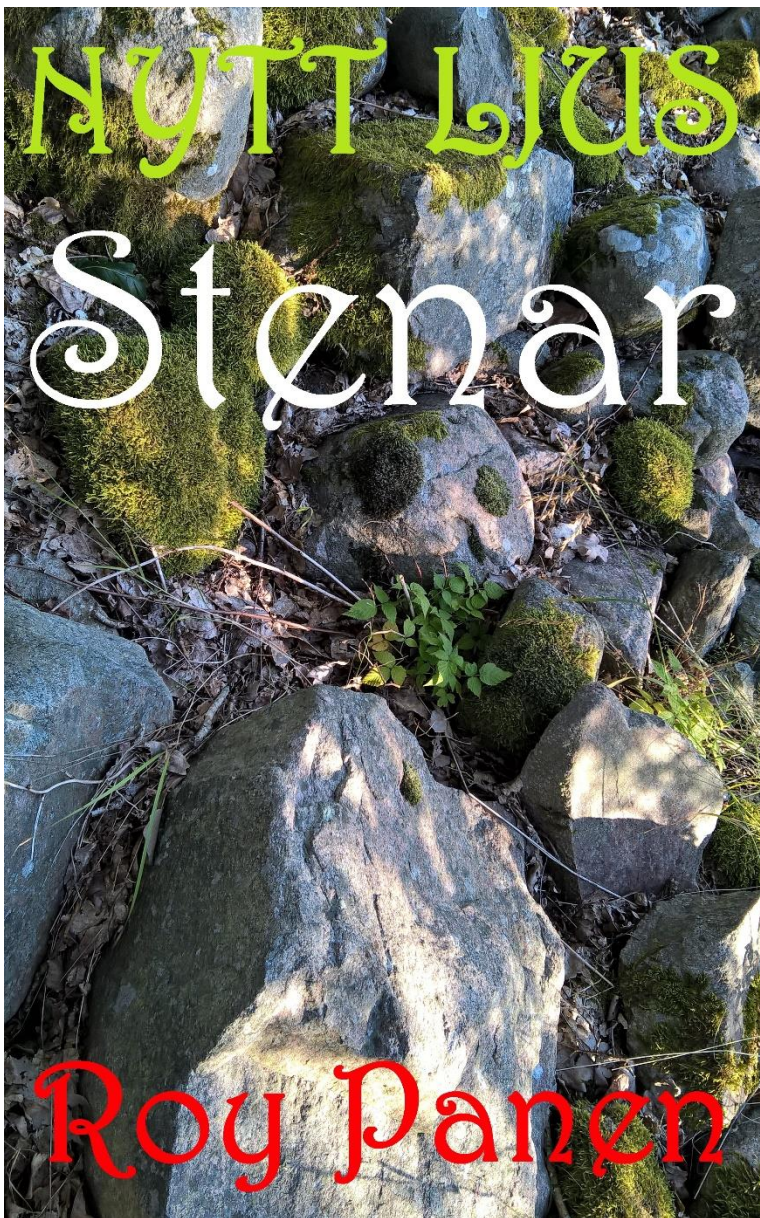

Text hämtad
från NYTT LJUS
Stenar

Saknar kärlek

Roy Panzen

NYTT LJUS

Stenar

Roy Panzen

Roy Panzen
Bokförlag

Denne tekst
skyddas av
upphovsrätts-
lagen

SAKNAR KÄRLEK

66 Ronys erkännande

Måns och Fire, video och hästbox

I videon filmar mannen en blomma som står på en fönsterbräda.

–Måns ... Jag har nog en sak att erkänna för dig. Jag är kär i dig.

Fast, som sagt, det är inte sexuellt, utan bara känslomässigt.

Du väcker stora känslor i mig, som jag får för dig. Och jag blir fylld av kärlek som jag vill ge till dig.

Med detta är det ingen större sak för mig att vilja hjälpa dig, uppmuntra och ge dig presenter. Jag har massor med pengar. Och om jag gav dig allt mitt – då skulle jag bara tänka

att du hade det bättre och nog säkert mådde utmärkt.

Men hur ska jag ge av min kärlek till dig, utan att du börjar tro annat och få för dig en massa dumt? Gör aldrig det, är du snäll.

Fast det har vi väl pratat färdigt om. Eller?

Det här med att Emma gör slut, är hon din första och stora kärlek?

Tro mig, det kommer fler. Både tjejer och tillfällen. Och plötsligt en dag är du kär igen.

Själv så har jag varit riktigt kär och förälskad i en kvinna en gång. Det var min sons mamma. Vi var också gifta. Fast det blev ett kort äktenskap på drygt ett år.

Nej, det fungerade inte. Och hon gifte om sig senare.

Jag har varit tillsammans med flera kvinnor i min ungdom, fast det var nog ingen av dem som jag till hundra procent blev kär i. Det var nog mest en finare vänskap.

Jag har också varit tokkär i flera män. Och jag blev rejält bränd flera gånger.

Detta gjorde väl att jag senare fick svårt för att våga tro på kärleken.

Det känns också som att det finns en måttstock för det: Ju mer kär du blir, ju större

och hårdare smäller du i marken i fallet.

Sedan blev min devis: att försöka att inte bli kär igen skulle också göra att jag slapp riskera att bli sviken, sårad, ledsen och lämnad igen.

Måns tycker det här som mannen berättar är intressant. Och han vill så klart få veta mer.

67 Komma ut ur garderober

–Vet du, jag var sjutton år när jag först kom på att jag är homosexuell. Och det var innan jag träffade min sons mamma.

Måns, jag kan berätta mycket om min tid i ungdomen, som inbillad heterosexuell. Fast ingenting av all denna tid har fått mig att må dåligt. Det har väl liksom bara varit något kul som har hänt, som blivit till erfarenheter, och som jag lite skrattar åt i dag.

Man gör så många val i livet och man möter nya vägska

Det finns dem som går igenom hela livet med skyggglapparna på. Och vid varje nytt vägskäl, möjlighet att starta något nytt i livet, följer de heteronormen: ”Mamma får inte bli orolig, ledsen eller förtvivlad. Och vad ska kompisarna säga?”

Nej, dessa människor är det nog riktigt synd om. De borde våga stå upp för vilka de är. Våga leva ut sina känslor, drömmar, och utvecklas.

Och i lilla Sverige är det ingen större sak med att vara gay – ändå gömmer sig många i sina garderober. Varför? För vad då? Mamma, så klart. Och kompisarna.

Med detta bidrar de själva till att det blir en stor sak av det – att de är gay.

Och dessa stackare står och tittar på medans andra fortsätter leva sina liv.

Men varför gör de inte revolt mot sig själva – som väl egentligen är problemet, och lever ut? Drar sitt strå till stacken, så att säga.

Från det ena till det andra.

Måns ... Känner du någon ugandier i femtio, sextioårsåldern som jag kan flirta med?

Nej, skämt å sido. Och jag är nog inte redo för ett förhållande.

Men när det gäller kärleksförhållanden och

händelser kan jag nog berätta i ett par timmar utan minsta problem. Och jag vet ju inte om du vill höra om det.

Fast om du vill, så berättar jag gärna om hur mitt homosexuella liv har påverkat mig. Eller kanske mer att det handlar om att jag inte helt och fullt har vågat leva ut min sexuella läggning. Bara i smyg, så att säga.

Fast jag klev ut ur garderoben en gång. Men jag blev inte accepterad för mitt nya val. Allt skulle tystas ner, beläggas med tabu i form av en tyst, jävla homofobkultur.

Fast det är väl bättre att jag berättar detta från början.

Och kanske vill du höra? Annars kan du väl bara hoppa över det videoklipppet.

I alla fall så är det stort och viktigt för mig. Min homosexualitet. Och det har liksom satt djupa spår i mig, negativt och positivt, under alla år som har gått.